

UZASADNIENIE

Wojewoda Mazowiecki pismem z dnia 22 lutego 2017 r. przekazał skargę Pani ..... z dnia 29 grudnia 2016 r. na Burmistrza Miasta Mława.

W w/w skardze skarżąca wskazała, iż Burmistrz Miasta Mława polecił wykonać projekt „Uszczegółowionego studium zachodniej obwodnicy Mławy oraz przejazdów przez linię kolejową”. Dokument ten zawierał propozycję rezygnacji z wiaduktu w ciągu ul. Kościuszki oraz ul. Kolejowej na rzecz innego przejazdu. Na podstawie tego dokumentu ówczesny Burmistrz Pan Jerzy Rakowski przekazał PKP opinię dot. modernizacji linii kolejowej zgodnie ze studium co zostało zaakceptowane przez PKP. Jak twierdzi skarżąca z powyższego wynika, iż jedyną podstawą zamknięcia przejazdu kolejowego w ciągu ul. Kościuszki była jednostronna opinia Burmistrza poparta zleconym studium, a która to opinia, zdaniem skarżącej, powinna mieć formę decyzji administracyjnej w myśl przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

W związku z powyższym organ przeprowadził postępowanie wyjaśniające. W toku postępowania zwrócono się do Burmistrza Miasta Mława o przekazanie dokumentów dotyczących zarzutów podniesionych w skardze.

Organ ustalił następujący stan faktyczny i prawny.

Od 2004 roku przedstawiciele samorządu Mławy negocjowali szczegóły dotyczące przebudowy linii kolejowej E 65.

Z inicjatywy ówczesnego Burmistrza Miasta Mława 26 kwietnia 2005r. odbyło się w Urzędzie Miasta w Mławie spotkanie informacyjne z udziałem przedstawicieli PKP, Starosty Mławskiego, wójtów gmin. Przed wydaniem opinii w sprawie modernizacji linii kolejowej E 65 Burmistrz Miasta Mława zlecił wykonanie projektu pn. „Uszczegółowione studium zachodniej obwodnicy Mławy oraz przejazdów przez linię kolejową”. Przedmiotem opracowania było określenie nowego przebiegu drogi wojewódzkiej nr 544 w granicach Mławy, powiązanie drogi z układem komunikacyjnym Mławy i zewnętrznym układem komunikacyjnym oraz określenie położenia wiaduktów drogowych nad modernizowaną linią kolejową E 65. Przeanalizowano wiele wariantów położenia drogi i wiaduktów. W wyniku przeprowadzonych analiz stwierdzono, że realizacja wiaduktów drogowych w osiach istniejących przejazdów kolejowych wymagałaby wyburzenia wielu budynków mieszkalnych, dlatego zaproponowano budowę 3 wiaduktów w nowych położeniach. W szczególności zaproponowano rezygnację z wiaduktu w rejonie ul. Kościuszki/Kolejowej i wykonanie zamiast niego wiaduktu w ciągu nowej drogi wojewódzkiej 544 w rejonie Dzielnicy Przemysłowej (ta lokalizacja umożliwia wyprowadzenie ruchu samochodowego tranzytowego z centrum Mławy oraz z Dzielnicy Przemysłowej przez obwodnicę zachodnią na drogę krajową nr 7).n Iłowo-Osada, Wiśniewo, Stupsk.

W dniu 5 września 2005 roku ówczesny Burmistrz Miasta Mława przekazał opinię do Polskich Linii Kolejowych w sprawie modernizacji linii kolejowej, zawierając w niej informacje dotyczące:

- a. lokalizacji trzech wiaduktów drogowych (w kilometrach: 132,2 (Dzielnica Przemysłowa), 130,619 (Piłsudskiego-Żuromińska), km 128,1-128,2 (planowany dworzec zintegrowany);
- b. konieczności budowy peronów przy projektowanym dworcu zintegrowanym i likwidacji przystanku Mława Miasto.

Burmistrz Miasta Mława w sprawie wskazanej przez skarżącą nie wydał decyzji administracyjnej, natomiast przesłał tylko opinię dot. przejazdów kolejowych. Żaden przepis prawa nie uprawniał Burmistrza do wydania władczego rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie.

W świetle art. 104 Kodeksu Postępowania Administracyjnego, organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty. Jest władczym, jednostronnym oświadczeniem woli tego organu, opartym na przepisach prawa administracyjnego i określającym sytuację prawną konkretnie wskazanego adresata (strony) w indywidualnie oznaczonej sprawie.

Możliwość wydania decyzji administracyjnej powinna znajdować umocowanie w przepisach prawa zarówno w ujęciu podmiotowym, jak i przedmiotowym (wyrok WSA w Łodzi z 4.6.2008 r., III SA/Łd 54/08). Czynniki podmiotowy wiąże się z uprawnieniem do działania przez organ administracji publicznej. Natomiast czynnik przedmiotowy odnosi się do upoważnienia z mocy przepisów prawa materialnego do załatwienia sprawy przez wydanie decyzji administracyjnej (wyrok NSA z 17.12.1985 r., III SA 988/85, wyrok NSA z 6.10.1999 r., IV SA 2546/98).

Mając powyższe na względzie należy stwierdzić, iż pisma (opinii) Burmistrza nie można traktować jako decyzji administracyjnej, a tym samym przedmiotowe pismo nie mogło zawierać elementów decyzji administracyjnej wskazanej w art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego w tym pouczenia w jakim trybie służy od niej odwołanie.

Ponadto nie można zgodzić się ze skarżącą, iż opinia Burmistrza była jedyną podstawą do zamknięcia przejazdu kolejowego, ponieważ opinia Burmistrza nie miała mocy wiążącej dla jej adresata tj Polskich Linii Kolejowych.

W piśmie Burmistrza z dnia 31.10.2016 r. na które powołuje się skarżąca wskazano, iż uwagi w sprawie umiejscowienia wiaduktów można było zgłaszać do 3 listopada 2006 roku. Data ta, nie była datą składania uwag do opinii Burmistrza z dnia 5 września 2005 r. czy też do uszczegółowionego studium zachodniej obwodnicy Mławy oraz przejazdów przez linię kolejową.

Zgodnie z art. 227 w związku z art. 229 pkt 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego przedmiotem skarg rozpatrywanych przez Radę Miasta może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonanie zadań, naruszenie praworządności lub interesu skarżącego, a także przewlekłe i biurokratyczne załatwianie spraw, dokonane na skutek działalności m.in. Burmistrza.

Organ rozpatrujący skargę nie dopatrywał się wystąpienia przesłanek z w/w przepisów a tym samym uznaje skargę za bezzasadną.

Ponadto należy mieć na uwadze, że na podstawie art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomiania skarżącego.